

Edwin Haasbroek bij de opbouw van de praalwagens. Foto: Gerard Gerritsen

Op verkennermissie naar de praalwagens

Op de Breestraat vlakbij de confettiblazer, op de Witte Singel voor de eerste glimp of in de gezelligheid bij de finish in het Plantsoen: Het maakt niet uit waar je staat, de Grote Optocht brengt al het publiek dit jaar in hogere sferen.

Om alvast in de stemming te komen nemen we een kijkje bij de opbouw van de praalwagens. Het thema van dit jaar Als een komeet spreekt iedereen tot de verbeelding. Zoals leden al konden lezen in de Feestwijzer

zullen de Apollo 11 en reporter Kuifje niet ontbreken. Maar hoe kom je nou van een idee tot een theater op wielen? Dat vragen we aan Edwin Haasbroek, commissaris van de commissie Optocht & Taptoe. We treffen

hem in een werkjas, staand naast een platte kar met een slijptol in de hand. Om hem heen verschillende soorten gereedschap en stukken hout. “We hebben nog twee weken. Maar het komt wel af hoor”, verzekert Haasbroek ons. De oud-brandweerman haalt zich soms veel op de hals. Straks moet hij de hoogwerker in om de Breestraat in 3 oktobersfeer te hullen. “Mensen vragen: gaat dat lukken? Maar daar hoeven ze

zich niet druk over te maken. Ik werk door. Mijn vrouw weet dat ik minder beschikbaar ben.”

CORSOWAGENS

Gelukkig hoeft Haasbroek niet alles zelf te doen: “Ik heb veel hulp van een aantal mensen uit mijn netwerk en commissie.” Aan ervaring geen gebrek, Haasbroek bouwde veertig jaar geleden al mee aan corsowagens en ook de lichtbakken in de Taptoe zijn van zijn hand. De bouwers hoeven bij twee wagens gelukkig niet bij nul te beginnen. De geraamtes zijn overgenomen van het naburige Bloemencorso. In het kader van circulariteit een mooie oplossing. Het geraamte van een raket is al duidelijk zichtbaar. “Hij kan zelfs op en neer!” zegt Haasbroek terwijl hij snel een stekker in een contact steekt. En jawel, de raket gaat rustig op en neer. Ondertussen trekt Haasbroek het bodemzeil van de wagon recht: “Voor de oplettende kijker, dit is de skyline van Leiden.” “Het begint bij een idee in mijn hoofd,” zegt Haasbroek als hij zijn mobielhoesje openklapt en een ontwerpfoto laat zien, “dat er pas uit komt als ik aan de slag ga. Met vakmensen, zoals die van drukker America, kan ik goed sparren en creaties uitwerken”, legt hij uit. Haasbroek kijkt op zijn horloge, hij moet verder. Er moeten nog staalkabels ingekort worden en dat móet vanavond af. We laten hem dan ook weer met rust. Nog maar een week, dan wanen we ons in ons eigen sterrenstelsel en kunnen we alle ruimte-schatten van dichtbij bewonderen!

AGENDA

26 SEPTEMBER

19.30 - 22.30 uur
Pleintaptoe
Garenmarktpluin

28 SEPTEMBER

10.30 uur
Dikke Banden Race
Van der Werfpark

14.00 - 17.30 uur

A-Meezing-Festival
Garenmarktpluin

15.00 - 16.00 uur

Historische lezing
door Henri Lenferink
Pieterskerk

Die Ene Keer

René Moorman

3 oktober 2024 was het alweer 450 jaar geleden dat ‘wij’ de Spanjaarden buiten de deur hebben gehouden. De Spanjaarden haalden bakzeil en natte voeten. Maar één Spanjaard heeft wel zijn liefde veroverd: Francisco Valdez viel voor zijn Magdalena Moons. Een liefdespaar uit 1574!

450 jaar later mocht ik als buitengewoon ambtenaar (BABS) een tweede liefdespaar trouwen. Uniek én eenmalig. Een echtpaar huwen op de Leidse feestdag. Een liefdespaar uit 2024. Dit zal ik nooit vergeten als Leidenaar in hart en nieren. Mijn naam als BABS op die dag en mijn handtekening in de akte zijn voor altijd verbonden aan 3-10-2024. Ook over nog weer 450 jaar. •

Ook een mooie herinnering aan 3 oktober? Stuur deze in max.150 woorden naar ikdoemee@3october.nl

Hij werd Gildelid omdat...

Wim Verveen

“Ik zag het licht in Meeuwenoord, waar in 1572 misdadigers terecht werden gesteld, voordat Brielle door de Geuzen werd bevrijd. En zo is het cirkeltje rond. Ik woon nu al 25 jaar in Leiden, dus een mooi moment om me met mijn bedrijf Virtuorium aan te sluiten bij de 3 October Vereniging. Tradities als deze moet je koesteren en daar doe ik graag aan mee.”

**OOK (GILDE)
LID WORDEN?**
scan de code

Joost Bleijie bij de Den Tonkelaarrede van 2019. Foto: Andor Kranenburg

Die traditie is nog niet eens zo gek oud. Begin jaren 90 van de vorige eeuw ging Alexander den Tonkelaar bij het oefenen voor de Koraalzang in de Hooglandse Kerk met de pet rond om op 3 oktober een krans te

kunnen leggen bij het standbeeld van Van der Werff. Dat werd al snel een gewoonte, en ook om dan een praatje te houden. Zo werd de Koraalrede een vast onderdeel van de viering. Jarenlang hield Den Tonkelaar

het vol, aan het einde was hij al wat ouder en kon zijn publiek hem vaker niet dan wel verstaan. Maar de rede bleef. “Toen hij in 2002 stopte is de rede nog drie jaar lang door Jan Das uitgesproken. Toen die weer stopte werd ik gebeld door Anneleen Lucas-Remijn, die commissaris was in de commissie Herdenking. Of het niets voor mij was. Ik had geschiedenis gestudeerd en stond op het punt de gemeenteraad in te gaan, en het leek me wel mooi. Ik had nooit verwacht dat ik vervolgens 20 jaar zou blijven”, zegt Bleijie.

EERBETOON

“Een van de eerste dingen die ik deed, was de Koraalrede omdopen naar de Den Tonkelaarrede, als eerbetoon aan Alexander den Tonkelaar die in 2006 overleed. De voorbereiding voor de rede is niet altijd grondig. Meestal begin ik pas drie dagen van tevoren na te denken over wat ik wil zeggen. Ik schrijf het ook niet uit, ik werk met kaartjes met steekwoorden. Ik zorg er wel altijd voor dat de rode draad een

historisch verhaal is dat past bij het thema.”

Bleijie heeft altijd enorm genoten van zijn rol als spreker bij de Koraalzang. “Het enige nadeel was dat ik iedere 3 oktober om 7 uur mijn bed uit moest. Er zijn keren geweest dat ik mezelf er op mijn tandvlees naartoe moest slepen en met een enorme kater mijn rede uitsprak. Zeker in de beginjaren haalde ik op 2 oktober flink door.”

De reden dat Bleijie nu stopt is dat hij na twintig jaar alles wel zo’n beetje heeft gezegd en gedaan. “En dan is het tijd voor een nieuwe spreker. Wie dat wordt, een man of een vrouw, dat maakt me niet uit. Eén ding hoop ik wel: dat de naam Den Tonkelaarrede blijft.”

De commissie Herdenking gaat na de komende viering op zoek naar een opvolger van Bleijie. Wie Joost Bleijie nog één keer wil zien schitteren, moet komende 3 oktober dus zeker de Koraalzang bijwonen.